

Брехт Б. Сучасна легенда. Пісня залізничників із Фотр-Дональдду. / Бертольт Брехт [пер. з нім. Миколи Ліпісівського] // Брехтівський часопис (Brecht-Heft): статті, доповіді, есе: Збірн. наук. праць (філолог. науки): № 2 / Ред. колегія Бондарева О. Є., Білоус П. В., Віцисла Е. та ін. – Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка, 2012. – С. 19 – 20.

Бертольт Брехт

Сучасна легенда¹

Вечір полем битви вже повіяв.
Ворог лежав щент розбитий.
Дзвін дротів телеграфних мріяв
Звістку цю скрізь сповістити.

Тоді з одного краю на весь світ
Полинув плач під самий небозвід.
Той крик з безумних вуст злетів
Нестямно аж до зоряних шляхів.
Тисячі губ бліді від проклять
Тисячі рук від люті тремтять.

А з іншого краю полинув у світ
Радості крик під самий небозвід,
Тріумф і танці безумних людей,
Зітхання полегшене вільних грудей.
Тисячі губ шептали молитви слова,
Тисячі рук здійснені до божества.

В пізну ніч летів
Спів телеграфних дротів
Про мертвих, що з поля битви вже не прийдуть — —
Бачиш, стало тихо у ворогів і у друзів.

— — — — —
Лиш ридала мати
В кожному краю.

Пісня загону залізничників із Форт-Дональдду²

I

Із Форт-Дональдду чоловіки — гей-го!
Вгору проти течії йшли аж до вічних лісів безлюдних.
Але дня якогось дощ хлинув і плесом озерним став навколишній ліс.
Вони вже по самі коліна стояли у воді.
"І не настане вже ранок", — казали вони
"І захлинемося ми ще до зорі", — казали вони
І слухали мовчки вітер Ері³.

¹ © Bertolt-Brecht-Erben / Suhrkamp Verlag

© Переклад з німецької Ліпісівського М. Л.

Переклад зроблено за виданням: Brecht, Bertolt: Moderne Legende // GBA. Bd. 13. — S. 73-74.

² © Bertolt-Brecht-Erben / Suhrkamp Verlag

© Переклад з німецької Ліпісівського М. Л.

Переклад зроблено за виданням: Brecht, Bertolt: Moderne Legende // GBA. Bd. 11. — S. 82-83.

³ Ері (англ. Lake Erie) — одне з Великих Озер в Канаді та США, яке отримало свою назву від індіанського племені Ері, що проживало на його на південному узбережжі.

2

Із Форт-Дональду чоловіки — гей-го!
 Стояли з кирками, рейками біля води і дивились на темне небо вгорі
 Бо сутеніло і підіймався вечір від озера під плескіт води.
 Ох, ані клаптика неба, щоб надію знайти.
 "І ми вже стомились", — казали вони.
 "І нас зморить сон", — казали вони.
 І не пробудить нас більше світанок, о ні.

3

Із Форт-Дональду чоловіки — гей-го!
 Зразу сказали: "Щойно заснемо — і прийде кінець"!
 Адже сон линув від ночі і від води — і в нажахане стадо збились вони.
 Хтось мовив: "Заспівайте про "Джонні на тому краю землі".
 "Так, це може підняти наш дух", — казали вони
 "Так, він правий, співаймо", — казали вони
 І заспівали про Джонні на тому краю землі.

4

Із Форт-Дональду чоловіки — гей-го!
 Брели крізь темні землі Огайо сліпі, мов кроти.
 Але так дзвінко співали вони, ніби дістались їм бог зна, які дари.
 Так, саме так співали вони.
 "Ох, де ж це мій Джонні блукає вночі?", — співали вони.
 "Ох, де ж це мій Джонні блукає вночі?", — співали вони.
 І вода прибувала й далі в Огайо вниз, а зверху могутнішав вітер і дощ.

5

Із Форт-Дональду чоловіки — гей-го!
 Тепер співатимуть і не спатимуть, доки не захлинуться самі.
 Та до схід сонця вищий за них буде рівень води, і гучніші за їх крики Ері вітри.
 "Ох, де ж це мій Джонні блукає вночі?", — співали вони.
 "Як же багато у цьому Огайо води", — казали вони.
 На світанку прокинулись лиш хвилі та ще Ері вітри.

6

Із Форт-Дональду чоловіки — гей-го!
 Мчать по них потяги до озера Ері,
 І вітер наспівує там дурнувятий мотив,
 І сосни кричать потягам навздогін: "Гей-го!"
 "Не настав більше ранок тоді", — кричать вони.
 "Так, захлинулись вони ще до зорі", — кричать вони.
 Наш вітер і зараз часто співає вночі, як вони: "Ох, де ж це мій Джонні блукає вночі?"

З німецької переклав Микола Лінісівіцький.